KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.8.2004
KOM(2004) 564 endelig

2004/0192 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede fælles hensigtserklæring

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved afgørelse af 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Schweiz, Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino om passende aftaler om, at disse lande indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing. Kommissionen skulle føre forhandlingerne i nært samarbejde med Rådets formandskab og i løbende nært samråd med den arbejdsgruppe på højt niveau, som Coreper besluttede at nedsætte den 13. juni 2001[1], og som Rådet udpegede som et særligt udvalg til at bistå Kommissionen i arbejdet.

Efter Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 skrev Kommissionen til ovennævnte tredjelande og anmodede om indledning af forhandlinger. Men det var først efter, at Rådet (økonomi og finans) havde godkendt en tekst til direktivudkast den 13. december 2001, at disse forhandlinger faktisk kunne gå i gang. Der er siden da blevet afholdt en lang række møder på både politisk og teknisk plan. Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 ført forhandlingerne i nært samråd med Rådets successive formandskaber. Kommissionen har løbende aflagt rapport mundtligt til Rådet og Europa-Parlamentet om disse forhandlinger og forelagde den 3. december 2002 Rådet (økonomi og finans) en meddelelse om forhandlingerne med tredjelande om beskatning af indtægter fra opsparing[2].

Den 3. juni 2003 erklærede Rådet, at udkastet til aftale med Schweiz som forelagt af Kommissionen den 28. maj 2003 udgjorde det endelige tilbud om en aftale mellem EU og Schweiz. Det hedder også i Rådets konklusioner, at

> *"De fire elementer i aftalen, der vedrører beskatning af renteindtægter, danner også grundlag for aftaler mellem Den Europæiske Union og Liechtenstein, Andorra, Monaco, og San Marino. ..."*

Den 21. januar 2003 havde Rådet identificeret disse fire elementer:

"- *Skattetilbageholdelse og kildeskat: Schweiz skal anvende de samme tilbageholdelses- og kildeskattesatser som Belgien, Luxembourg og Østrig ...*
- *Indtægtsdeling: Schweiz skal dele provenuet fra tilbageholdelsesskatten og acceptere den fordeling på 75/25, der anvendes inden for Fællesskabet ...*
- *Frivillig videregivelse af oplysninger*

I henhold til revisionsklausulen konsulterer de kontraherende parter hinanden mindst hvert tredje år eller på begæring af en af de kontraherende parter med henblik på at gennemgå - og såfremt de kontraherende parter finder det nødvendigt – at forbedre den måde, som aftalen fungerer på rent teknisk. Under alle omstændigheder skal de kontraherende parter, når Belgien, Luxembourg og Østrig skifter fra kildeskat til automatisk udveksling af oplysninger i overensstemmelse med direktivet, konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at foretage ændringer i aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.
Schweiz tilbyder udveksling af oplysninger på anmodning i forbindelse med skattesvig af strafferetlig eller civilretlig karakter eller lignende ukorrekt adfærd fra skatteborgernes side .."

---

[1] EFT C 183 af 29.6.2001, s. 1.
[2] SEK(2002) 1287 endelig af 27.11.2002.

Aftalen med Andorra, der indeholder disse fire elementer, forelægges nu Rådet til undertegnelse og indgåelse. Den ledsages af en fælles hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Andorra på den anden side. I overensstemmelse med Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 bekræfter denne fælles hensigtserklæring, at Det Europæiske Fællesskab i løbet af den overgangsperiode, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003[3], vil indlede drøftelser med andre vigtige finanscentre med henblik på at foranledige disse jurisdiktioner til at træffe foranstaltninger svarende til dem, der anvendes af Fællesskabet. Den fælles hensigtserklæring fastsætter også, at de aftalte foranstaltninger skal gennemføres i god tro, og at parterne ikke må handle ensidigt uden behørig grund for at undgå, at ordningen skades. Skulle der blive påvist nogen større forskel mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF og for aftalens anvendelsesområde, indleder de kontraherende parter straks konsultationer for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat svarer til direktivets. I henhold til den fælles hensigtserklæring forpligter Fyrstendømmet Andorra sig ligeledes til i sin lovgivning at indføre begrebet skattesvig, og det fastsættes desuden, at Fyrstendømmet Andorra og de af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der måtte ønske det, kan indlede bilaterale forhandlinger med henblik på fastlæggelse af den administrative procedure til udveksling af oplysninger. Den fælles hensigtserklæring fastsætter endelig, at parterne højtideligt erklærer, at undertegnelsen af aftalen om beskatning af indtægter fra opsparing og indledningen af forhandlinger om en monetær aftale er vigtige skridt for udbygningen af samarbejdet mellem fyrstendømmet og Den Europæiske Union. I denne sammenhæng, og sideløbende med de planlagte bilaterale forhandlinger om proceduren til udveksling af oplysninger, indleder Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater konsultationer for at fastlægge et bredere anvendelsesområde for det økonomiske og skattemæssige samarbejde. Disse konsultationer vil finde sted i en samarbejdsånd, der tager hensyn til den indsats, som Fyrstendømmet Andorra har gjort med hensyn til skattemæssig tilnærmelse, og som er konkretiseret ved undertegnelsen af denne aftale. Disse konsultationer kan bl.a. føre til iværksættelse af:

– bilaterale programmer for økonomisk samarbejde med henblik på at fremme integrationen af Andorras økonomi i den europæiske økonomi

– bilateralt samarbejde på skatteområdet med henblik på at undersøge betingelserne for, at den kildeskat på indtægter fra tjenesteydelser og finansielle produkter, der opkræves i medlemsstaterne, kan afskaffes eller reduceres.

Kommissionen mener, at teksten til aftalen er i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver af 16. oktober 2001. Rådet gav den 11. maj 2004 udtryk for politisk enighed med indholdet af aftalen og den fælles hensigtserklæring.

Kommissionen opfordrer Rådet til at godkende følgende forslag til:

– afgørelse om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den fælles hensigtserklæring, der er knyttet til denne aftale

[3] EFT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

– afgørelse om indgåelse af aftalen i henhold til de procedurer, der er fastsat i artikel 300 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler. Da de interne regler på det område, som denne aftale vedrører, er vedtaget på basis af artikel 94 i traktaten, mener Kommissionen, at Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse med enstemmighed. Ifølge Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 er Rådet enigt om, at aftalen med Fyrstendømmet Andorra skal indgås med enstemmighed.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af den dertil knyttede fælles hensigtserklæring

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Andorra om en aftale om, at dette land indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet, for at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.

(2) Den aftaletekst, der er resultatet af disse forhandlinger, er i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver. Til aftalen er knyttet en fælles hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Andorra på den anden.

(3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bør de to dokumenter, som blev paraferet den 1. juli 2004, undertegnes og Rådets godkendelse af den fælles hensigtserklæring bekræftes-

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der er beføjede til at undertegne aftalen og den dertil knyttede fælles hensigtserklæring samt de breve fra

[4] EUT C […] af […], s. […].

Det Europæiske Fællesskab, som skal udveksles i henhold til aftalens artikel 19, stk. 2, og sidste afsnit i den fælles hensigtserklæring, for derved at give Det Europæiske Fællesskabs samtykke.

Teksten til ovennævnte fælles hensigtserklæring godkendes af Rådet og vedlægges nærværende afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Fælles hensigtserklæring

mellem Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Fyrstendømmet Andorra

FÆLLES HENSIGTSERKLÆRING

mellem Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Fyrstendømmet Andorra

Ved indgåelse af en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet") undertegnede Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Fyrstendømmet Andorra denne fælles hensigtserklæring, som supplerer nævnte aftale.

1. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, finder, at aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet, og denne fælles hensigtserklæring udgør en acceptabel ordning, som beskytter parternes legitime interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne ordning skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund. Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 [Rådets direktiv 2003/48/EF] og aftalens anvendelsesområde, specielt med hensyn til aftalens artikel 4 og 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 13, stk. 4, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat svarer til direktivets.

2. Fællesskabet forpligter sig til i løbet af den overgangsperiode, der er fastsat i ovennævnte direktiv, at indlede drøftelser med andre vigtige finanscentre for at foranledige de pågældende jurisdiktioner til at indføre foranstaltninger, der svarer til dem, der er fastsat i direktivet.

3. Med henblik på anvendelse af artikel 12 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastsat i direktivet, forpligter Fyrstendømmet Andorra sig til, i aftalens første anvendelsesår, at indføre begrebet skattesvig

i sin lovgivning, idet dette som minimum skal omfatte anvendelse af falske, forfalskede eller unøjagtige tilladelser og dokumenter med den hensigt at bedrage skatteforvaltningen, når det drejer sig om beskatning af indtægter fra opsparing. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, bemærker, at denne definition af skattesvig kun vedrører beskatning af opsparing inden for rammerne af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet, og på ingen måde foregriber udviklinger og/eller beslutninger med hensyn til skattesvig under andre omstændigheder og i andre fora.

4. Fyrstendømmet Andorra og hver medlemsstat af Det Europæiske Fællesskab, der måtte ønske det, indleder bilaterale forhandlinger med henblik på at fastlægge den administrative procedure for udveksling af informationer.

5. De parter, der undertegner denne fælles hensigtserklæring, erklærer højtideligt, at undertegnelsen af aftalen om beskatning af indtægter fra opsparing og indledningen af forhandlinger om en monetær aftale er vigtige skridt i udvidelsen af samarbejdet mellem fyrstendømmet og Den Europæiske Union.

   I forbindelse med det udvidede samarbejde og sideløbende med de bilaterale forhandlinger, som er nævnt i pkt. 4, indleder Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater konsultationer med henblik på at udvide anvendelsesområdet for det økonomiske og skattemæssige samarbejde. Disse konsultationer vil finde sted i en samarbejdsånd, der tager hensyn til den indsats, som Fyrstendømmet Andorra har gjort med hensyn til skattemæssig tilnærmelse, og som er konkretiseret ved undertegnelsen af denne aftale. Konsultationerne vil navnlig kunne føre til iværksættelse af:

   - bilaterale programmer for økonomisk samarbejde med henblik på at fremme integrationen af Andorras økonomi i den europæiske økonomi

   - bilateralt samarbejde på skatteområdet med henblik på at undersøge betingelserne for at afskaffe eller reducere kildeskatten på indtægter fra tjenesteydelser og finansielle produkter, der opkræves i medlemsstaterne.

Udfærdiget i … den … i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, catalansk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

Underskrifter

2004/0192 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, stk. 3, første afsnit, og stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[5], og

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[6], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Fyrstendømmet Andorra om en aftale om, at dette land indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet, for at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.

(2) Den aftaletekst, der er resultatet af disse forhandlinger, er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, der er vedtaget af Rådet. Aftalen ledsages af en fælles hensigtserklæring mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Andorra på den anden side, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse .../…/EF af … 2004.

(3) Anvendelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger afhænger af, at Fyrstendømmet Andorra anvender foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv, i overensstemmelse med en aftale mellem Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Fællesskab.

(4) Aftalen blev undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den ….2004 i henhold til Rådets afgørelse …./…./EF af ……2004 og med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen.

---

5 EUT C […] af […], s. […].
6 EUT C […] af […], s. […].

(5) Aftalen bør godkendes.

(6) Der bør indføres en forenklet og hurtig procedure for eventuelle tilpasninger af bilag I og II til aftalen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer af bilagene til aftalen, der er nødvendige for at sikre, at de svarer til oplysningerne om de kompetente myndigheder, der anmeldes af medlemsstaterne, jf. artikel 5, litra a), i direktiv 2003/48/EF og bilaget dertil.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i aftalen[7].

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne
Formand

[7] Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Bilag

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Aftale

Mellem

Det Europæiske Fællesskab

og

Fyrstendømmet Andorra

om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Det Europæiske Fællesskab

og

Fyrstendømmet Andorra

i det følgende benævnt "kontraherende part" eller "kontraherende parter", afhængigt af konteksten,

med henblik på at fastlægge foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, i det følgende benævnt "direktivet", inden for samarbejdsrammer, der tager hensyn til hver af de kontraherende parters legitime interesser, og på en baggrund, hvor andre tredjelande, der befinder sig i en lignende situation som Fyrstendømmet Andorra, også vil anvende foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet,

er blevet enige om at indgå følgende aftale:

Artikel 1

Formål

1. Inden for rammerne af et samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra er indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i Fyrstendømmet Andorra til retmæssige ejere, der er fysiske personer med bopæl i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, i henhold til procedurerne i denne aftales artikel 3 genstand for en kildeskat opkrævet af betalende agenter, som er etableret på Fyrstendømmet Andorras område, på de betingelser, der er fastsat i nævnte aftales artikel 7. Denne kildeskat opkræves efter reglerne i artikel 9, dog med forbehold for foranstaltningerne vedrørende frivillig oplysning. Provenuet svarende til det beløb, der er opkrævet i kildeskat i henhold til artikel 7 og 9, deles mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra efter reglerne i artikel 8. For at denne aftale skal svare til direktivet, suppleres disse foranstaltninger med indførelsen af regler for udveksling af oplysninger efter anmodning (artikel 12) og med konsultations- og revisionsprocedurer (artikel 13).

2. De kontraherende parter træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af denne aftale. Fyrstendømmet Andorra træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af denne aftale, udføres af betalende agenter etableret på dets område, og fastsætter specifikt de nærmere bestemmelser om procedurer og strafrenter, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I aftalen forstås ved "retmæssig ejer" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

   (a) at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 1, eller

   (b) at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed, der beskattes af sit overskud i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, eller et organ for kollektiv investering i værdipapirer, der er etableret i et af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra, eller

   (c) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet og bopæl i henhold til artikel 3, stk. 1.

2. Hvis den betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 3

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

1. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers identitet i form af navn, fornavn og adresse i henhold til de i Fyrstendømmet Andorra gældende bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

2. Den betalende agent fastlægger den retmæssige ejers bopæl på grundlag af standarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og modtageren af rentebetalingen har optaget forbindelse. Med forbehold af nedenstående anses bopælen for at være i det land, hvor den retmæssige ejer har sin faste adresse:

a) for kontraktlige forbindelser, der er optaget før den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent den retmæssige ejers bopæl efter de i Fyrstendømmet Andorra gældende bestemmelser om bekæmpelse af hvidvaskning af penge

b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller for transaktioner, der er gennemført uden kontraktlige forbindelser fra og med den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent, på grundlag af den adresse, som er angivet i det officielle identitetskort, eller om nødvendigt på grundlag af enhver anden dokumentation, der forevises af den retmæssige ejer, den retmæssige ejers bopæl efter følgende procedure: for fysiske personer, der fremviser et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastslås bopælen ved hjælp af en bopælsattest eller en opholdstilladelse udstedt af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan bopælsattest eller opholdstilladelse ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, der har udstedt det officielle identitetskort.

Artikel 4

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved "betalende agent" enhver økonomisk aktør etableret i Fyrstendømmet Andorra, der betaler renter til eller sikrer betalingen af renter til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer, uanset om aktøren er debitor for den fordring, der giver renten, eller den aktør, som debitor eller den retmæssige ejer pålægger at betale renter eller sikre betalingen af renter.

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

1. I denne aftale forstås ved de kontraherende parters "kompetente myndigheder" de myndigheder, der er opført i bilag I.

2. For tredjelandes vedkommende er den kompetente myndighed den, der er fastlagt i henseende til bilaterale eller multilaterale skatteaftaler, eller, dersom en sådan ikke findes, en anden myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved "rentebetalinger":

   a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausul om andel i debitors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger.

   b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer

   c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, i direktivet omhandlet enhed udloddet af:

      i institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra

      ii en enhed, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, og

      iii institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 17 anførte område.

   d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):

      i institutter for kollektiv investering med hjemsted i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller i Fyrstendømmet Andorra

      ii en enhed, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, og

      iii. institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 17 anførte område.

   Fyrstendømmet Andorra har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

4. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal Fyrstendømmet Andorra have mulighed for at kræve, at betalende agenter på dets område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

5. Indkomster i relation til institutter eller enheder, som har investeret op til 15 % af deres aktiver i fordringer i den i stk. 1, litra a), anførte betydning, betragtes ikke som rentebetaling i henhold til stk. 1, litra c) og d).

6. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes fra den 1. januar 2011 til 25 %.

7. De i stk. 1, litra d), og stk. 5 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Kildeskat

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, opkræver Fyrstendømmet Andorra en kildeskat på 15 % i de tre første år af denne aftales anvendelsesperiode, på 20 % i de følgende tre år og derefter på 35 %.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

   a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb

   b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

   c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra

   d) hvis Fyrstendømmet Andorra udnytter muligheden i artikel 6, stk. 4: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke er i stand til at fastslå perioden på grundlag af den information, han råder over, skal den retmæssige ejer anses for at have været indehaver af fordringen i hele den periode, den har eksisteret, medmindre han kan fremlægge bevis for erhvervelsesdatoen.

4. Andre former for skatter og tilbageholdelser vedrørende en rentebetaling end den i denne aftale omhandlede tilbageholdelse krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 1 til 3 vedrørende samme rentebetaling.

5. Opkrævning af kildeskat af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Andorra forhindrer ikke den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, jf. dog artikel 10.

   I tilfælde, hvor en skatteyder opgiver renteindtægter udbetalt af en betalende agent etableret i Fyrstendømmet Andorra til skattemyndighederne i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor han har bopæl, beskattes renteindtægterne i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for renteindtægter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 8

Deling af provenu

1. Fyrstendømmet Andorra beholder 25 % af det provenu, der fremkommer som følge af den i artikel 7 omhandlede kildeskat og overfører 75 % af provenuet til den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har bopæl.

2. Disse overførsler finder hvert år sted i form af en enkelt betaling pr. medlemsstat senest inden for en periode på seks måneder efter afslutningen af det kalenderår, hvor beskatningen er sket.

   Fyrstendømmet Andorra træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for fordeling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 9

Frivillig oplysning

1. Fyrstendømmet Andorra fastlægger en procedure, som gør det muligt for en retmæssig ejer at undgå den tilbageholdelse, der er omhandlet i artikel 7, hvis den retmæssige ejer forelægger sin betalende agent en attest, som er udstedt i hans navn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor han har bopæl, i henhold til stk. 2.

2. På begæring af den retmæssige ejer udsteder den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin bopæl, en attest, som angiver:

a) den retmæssige ejers navn, adresse og skattemæssige identifikationsnummer eller, dersom et sådant nummer ikke findes, fødselsdato og fødested

b) den betalende agents navn og adresse

c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikationen af værdipapiret.

En sådan attest skal være gyldig i en periode af højst tre års varighed. Den skal udstedes til enhver retmæssige ejer, der har anmodet derom, inden for to måneder efter fremsættelsen af denne anmodning.

Artikel 10

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat i Fyrstendømmet Andorra, indrømmer den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb i henhold til landets nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end det skyldige skattebeløb for hele det rentebeløb, der er genstand for tilbageholdelse i henhold til den nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.

3. Hvis renter modtaget af en retmæssige ejer ud over den i artikel 7 omhandlede kildeskat har været genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Omsættelige værdipapirer

1. Fra anvendelsesdatoen for denne aftale og så længe Fyrstendømmet Andorra opkræver den i artikel 7 omhandlede kildeskat og mindst et af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater anvender en tilsvarende tilbageholdelse, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 80/390/EØF eller af de ansvarlige myndigheder i Fyrstendømmet Andorra eller af de ansvarlige myndigheder i tredjelande, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke foretages nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

2. Så længe mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til omsættelige værdipapirer:

   – der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og

   – hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i Fyrstendømmet Andorra, og

   – den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

   Hvis og når alle Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ophører med at anvende lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

   – der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og

   – hvor den betalende agent er etableret i Fyrstendømmet Andorra, og

   – den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

   Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat, betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

   Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er

omfattet af ovennævnte punktum, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

3. Denne artikel forhindrer dog ikke Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fyrstendømmet Andorra i at beskatte indkomsten af de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 12

Informationsudveksling efter anmodning

1. De kompetente myndigheder i Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater udveksler informationer om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende for indkomst, der er omfattet af aftalen. "Tilsvarende" omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til.

   Da begrebet skattesvig ikke finder anvendelse i Fyrstendømmet Andorras interne lovgivning, forpligter Fyrstendømmet Andorra sig som modtager af en anmodning til i denne forbindelse at sidestille adfærd, der ved bedrageri skader offentlige økonomiske interesser i den stat, der fremsætter anmodningen, og som efter Fyrstendømmets Andorras lovgivning udgør bedrageri, med skattesvig.

   Som svar på en behørigt begrundet anmodning, skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive oplysninger med hensyn til spørgsmål omhandlet i denne artikel, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et civilretligt eller strafferetligt grundlag.

2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen, og ikke de regler om forældelsesfrist, der gælder hos den selv.

3. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Hvis Fyrstendømmet Andorra er den stat, som anmodningen er rettet til, skal Fyrstendømmet Andorras retlige myndighed inden for to måneder vurdere, om anmodningen kan imødekommes på grundlag af de i denne artikel fastsatte betingelser.

4. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:

   a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også, men ikke udelukkende, virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti

   b) vidnesbyrd fra skatteyderen

c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig, eller

d) udførligt bevis.

5. Alle således udvekslede oplysninger skal behandles fortroligt og må kun udleveres til kompetente personer eller myndigheder i den kontraherende part, som skal træffe afgørelse om beskatning af de i artikel 1 omhandlede rentebetalinger, dels på grundlag af kildeskat og deraf afledte indtægter som omhandlet i henholdsvis artikel 7 og 8, dels på grundlag af frivillig oplysning som omhandlet i artikel 9. Sådanne personer eller myndigheder kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser om en sådan beskatning.

Oplysningerne må kun meddeles andre personer eller myndigheder med forudgående skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed i den part, der har afgivet oplysningerne.

6. På anmodning af enhver medlemsstat indleder Fyrstendømmet Andorra bilaterale forhandlinger med den pågældende stat for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under "tilsvarende", i overensstemmelse med den pågældende stats procedure.

Artikel 13

Konsultation og revision

1. De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge - og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt - forbedre aftalens tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt. På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

2. Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af aftalens artikel 7, stk. 1, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

3. Med henblik på de ovenfor omhandlede konsultationer underretter de kontraherende parter hinanden om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Dette omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

4. Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem de kompetente myndigheder i Fyrstendømmet Andorra og en eller flere kompetente myndigheder i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der henvises til i artikel 5 i denne aftale, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for de Europæiske

Fællesskaber og Det Europæiske Fællesskabs andre medlemsstater om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder deltage i konsultationer.

Artikel 14

Gennemførelse

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira (Portugal) den 19. og 20. juni, samt Amerikas Forenede Stater, Monaco, Liechtenstein, Schweiz og San Marino indfører og gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale, og at det sker med samme gennemførelsesdatoer.

2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 6 omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for stk. 6.

3. Medmindre andet er fastsat i dets institutionelle ordninger gennemfører Fyrstendømmet Andorra denne aftale på den i stk. 6 fastsatte dato og underretter Det Europæiske Fællesskab herom.

4. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en kontraherende part med omgående virkning gennem notifikation af de øvrige kontraherende parter, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende fællesskabsret eller i tilfælde af, at en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.

5. De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af de øvrige kontraherende parter i tilfælde af, at et af de fem nævnte tredjelande (Amerikas Forenede Stater, Monaco, Liechtenstein, Schweiz og San Marino) eller et af Den Europæiske Unions medlemsstaters afhængige eller associerede territorier, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

6. De kontraherende parter vedtager senest 1. juli 2005 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme denne aftale.

Artikel 15

Undertegnelse, ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale kræver de kontraherende parters ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.

2. Hver af de kontraherende parter kan opsige denne aftale ved notifikation af den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 16

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav ikke deraf.

2. Fyrstendømmet Andorra skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, når aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 17

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for Fyrstendømmet Andorras område.

Artikel 18

Bilag

1. De to bilag udgør en integrerende del af aftalen.

2. Listen over kompetente myndigheder i bilag I kan ændres ved notifikation til den anden kontraherende part; for Fyrstendømmet Andorra gælder det den i litra a) i bilaget nævnte myndighed og for Fællesskabet de øvrige myndigheder.

   Listen over beslægtede enheder i bilag II kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 19

Sprog

1. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, catalansk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

2. Gyldigheden af sprogudgaverne på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk bekræftes af de kontraherende parter ved brevudveksling. Disse sprogudgaver får samme gyldighed som de sprogudgaver, der er nævnt i foregående afsnit.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i …, den …

BILAG I

Liste over de kontraherende parters kompetente myndigheder

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder "kompetente myndigheder":

a) i Fyrstendømmet Andorra: El o la Ministre de Finances eller en bemyndiget repræsentant eller el o la Ministre de Justicia eller en bemyndiget repræsentant,

b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant

c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant,

d) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant,

e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,

f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant,

g) for Den Hellenske Republik: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,

h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant,

i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant,

j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter,

k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant,

l) i Republikken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,

m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant,

n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant,

o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant. Hvad angår anvendelsen af artikel 12, er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'Etat luxembourgeois.

p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant,

q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli ghall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant,

r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant,

s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,

t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant,

u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant,

v) i Republikken Slovenien: Minister za financií eller en bemyndiget repræsentant,

w) i Den Slovakiske Republik: Minister financií eller en bemyndiget repræsentant,

x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant,

y) i Kongeriget Sverige: Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant,

z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Fyrstendømmet Andorra, og som finder anvendelse på denne aftale.

Bilag II

Liste over beslægtede enheder

I forbindelse med artikel 11 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en "dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat":

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

– Vlaams Gewest (regionen Flandern)

– Région wallonne (regionen Vallonien)

– Région bruxelloise/Brussels Gewest (Bruxelles-regionen)

– Communauté française (det franske fællesskab)

– Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)

– Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

– Xunta de Galicia

– Junta de Andalucía

– Junta de Extremadura

– Junta de Castilla- La Mancha

– Junta de Castilla- León

– Gobierno Foral de Navarra

– Govern de les Illes Balears

– Generalitat de Catalunya

– Generalitat de Valencia

– Diputación General de Aragón

– Gobierno de las Islas Canarias

– Gobierno de Murcia

– Gobierno de Madrid

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi

– Diputación Foral de Guipúzcoa

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia

– Diputación Foral de Alava

– Ayuntamiento de Madrid

– Ayuntamiento de Barcelona

– Cabildo Insular de Gran Canaria

– Cabildo Insular de Tenerife

– Instituto de Crédito Oficial

– Instituto Catalán de Finanzas

– Instituto Valenciano de Finanzas

Grækenland

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske jernbaneselskab)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elektricitetsselskab)

Frankrig

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)

– L'Agence française de développement (AFD)

– Réseau Ferré de France (RFF)

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA)

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP)

– Charbonnages de France (CDF)

– Entreprise minière et chimique (EMC)

Italien

– Regionerne

– Provinser

– Kommunerne

– Cassa Depositi e Prestiti

Letland

– Pašvaldības (amter og kommuner)

Polen

– gminy (kommuner)

– powiaty (distrikter)

– województwa (provinser)

– związki gmin (kommuneforeninger)

– związki powiatów (distriktsforeninger)

– województw (provinsforeninger)

– miasto stoleczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Kontoret for Omstrukturering og Modernisering af Landbruget)

– Agencja Nieruchomosci Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

– Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)

– Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)

– Kommunerne

Slovakiet

– mestá a obce (kommuner)

– Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)

– Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)

– Slovenské elektrárne (slovenske kraftværker)

– Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER :

– Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

– Den Europæiske Investeringsbank

– Den Asiatiske Udviklingsbank

– Den Afrikanske Udviklingsbank

– Verdensbanken/IBRD/IMF

– Den Internationale Finansieringsinstitution

– Den Interamerikanske Udviklingsbank

– Europarådets Socialudviklingsfond

– Euratom

– Det Europæiske Fællesskab

– Den Andinske Udviklingsfond (CAF)

– Eurofima

– Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

– Den Nordiske Investeringsbank

– Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 11 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1. Enheden betragtes som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.

2. Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.

3. Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.

4. Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes "gross-up"-klausuler.